

Đề bài

Em hãy kể lại
chuyến dã ngoại
mà trường đã
tổ chức.

Bài làm 1

Hôm thứ tư tuần trước, trường tổ chức dã ngoại ở Đầm Sen. Đó là chuyến đi đầu tiên của năm học mới nhà trường tặng cho chúng em.

Buổi sáng, chúng em vẫn học bình thường, buổi chiều mới đi, những tiết học buổi sáng trôi qua nhanh trong sự chờ đợi hồi hộp. Cuối cùng tiết năm cũng kết thúc. Tiếng chuông báo giờ nghỉ trưa. Mọi người nhanh chóng thu dọn sách vở đi ăn cơm. Sau đó chúng em đi ngủ. Đúng một giờ mười lăm, tiếng chuông báo thức dậy. Mọi người nhanh nhẹn thu dọn đồ đạc rồi tập trung lại. Khi các tổ trưởng kiểm tra thành viên đội mình xong thì các bạn theo thứ tự lên xe. Xe bắt đầu khởi hành. Cùng lúc đó, thầy chỉ đạo Tuấn Anh bắt bài hát “Anh em ta về” để chúng em hát theo. Tiếng hát, tiếng vỗ tay, tiếng reo hò của chúng em làm náo động cả xe, đến nỗi cả xe khác phải nhìn chúng em mà cười. Từ trên xe nhìn xuống các xe khác em cảm thấy thật thú vị và ngộ nghĩnh, thấy mình cao hơn rất nhiều. Xe đi qua các con đường Lạc Long Quân, Lê Lợi – đường từ trường đến Đầm Sen khá xa nhưng nhờ sự nhộn nhịp của dòng người trên phố nên ai cũng quên đi thời gian, chỉ lo ca hát, cười nói thôi. Cuối cùng chúng em cũng đã tới địa điểm. Các tổ trưởng lo sắp xếp lại hàng ngũ của đội mình. Chúng em theo từng lớp vào cổng và chọn một địa điểm mát mẻ, nhiều bóng cây làm nơi dừng chân. Sau một lúc, các trò chơi bắt đầu.

Trò chơi thứ nhất: Hãy ghi lại những vật mình đang thấy bằng tiếng Anh. Ví dụ: *car, tree...* khi nghe xong thể lệ, ai cũng hiểu ngay và làm thật nhanh. Trong thời gian mười phút sẽ nộp lại các bài thi. Em ghi được rất nhiều, nào là: *car, bicycle, trash, leaves...* thể là mười phút trôi qua nhanh chóng, chúng em nộp lại bài cho thầy cô.

Sau khi ổn định trật tự, chúng em chuyển sang trò chơi thứ hai: Hãy tìm các cặp từ tiếng Anh trái nghĩa, ví dụ *boy* với *girl*. Nhưng trò chơi không đơn giản như vậy. Thầy Tuấn Anh bắt chúng em phải chọn một bạn trong đội hợp lại thành một cặp, lấy sợi dây buộc chân của cặp đó lại. Sau khi chúng em làm xong “thủ tục” thì bắt đầu cuộc chơi. Chúng em khéo léo nhảy thật nhanh về tổ để bạn khác đi lên.

Sau tiếng còi chấm dứt cuộc thi này, chúng em tập trung lại để chuyển sang trò chơi thứ ba. Lần này khó khăn hơn. Mỗi đội phải bắt cặp sau đó một người công bạn chơi của mình. Người được công đọc câu đố bằng tiếng Anh và người ở dưới phải trả lời bằng tiếng Anh luôn. Vì đau bụng nên em không tham gia trò chơi này. Nhưng em cũng trả lời câu hỏi để coi như có phần đóng góp.

Sau khi kết thúc cuộc thi thứ ba, chúng em được nghỉ mười lăm phút tự do. Sau đó tập trung để tham dự vòng cuối cùng. Còn năm phút nữa mới tập trung, em tranh thủ chạy đi mua kem cho đỡ cơn nóng nực. Nghe hồi còi, chúng em lật đật tập trung lại trong tổ của mình. Cuộc thi lần này khá khó

khẩn nhưng đầy hấp dẫn, đòi hỏi phải vận dụng trí óc, sự đoàn kết và suy luận. Đó là trò chơi tìm người. Thầy đưa cho mỗi đội một mật thư chưa hoàn chỉnh cần phải điền vào những chỗ trống (bằng tiếng Anh). Nhóm em chơi được yêu cầu: Hãy tìm người đàn ông lạ mặt, mặc toàn màu đen và hỏi thăm ông ta.

Sau một hồi lâu chúng em đã giải xong mật mã và tìm được người đàn ông ấy. Đó là thầy Phi Hùng giả dạng! Thầy yêu cầu chúng em phải giải câu mật mã sang tiếng Việt, nếu đúng thì thầy mới đưa mật thư thứ hai cho đội. Lần này mật thư là ráp chữ cho hoàn chỉnh. Vì ráp chữ là môn sở thích của em nên em ráp rất nhanh. Câu mật mã ấy là: Hãy tìm một người đàn ông lạ mặt, mang một cái kính đen. Sau đó hãy chỉ ông ta cách hát bài “Anh em ta về”. Các đội đổ xô đi tìm khắp nơi, đi một vòng Đầm Sen mà vẫn chưa tìm được. Chúng em đề nghị mượn xe đạp chạy đi tìm cho tiện mà lại đỡ mệt. Tình cờ chúng em phát hiện người lạ mặt như mật thư đã nói là thầy Tuấn Anh. Chúng em chỉ cho thầy hát bài “Anh em ta về” và dịch mật thư đó cho thầy nghe. Tiếp theo, thầy đưa cho chúng em mật thư thứ ba: Dùng cách nói lái để giải ý nghĩa mật thư: Hãy tìm một người đàn ông có tóc đen, dài. Ông ấy sẽ chỉ những gì mà chúng ta cần biết. Lần này thì dễ hơn. Chúng em tìm được ngay đó là thầy Quang. Thầy nói lấy thầy làm điểm gốc và cách thầy khoảng năm mét tạo ra một hình tròn. Trong đó sẽ có một báu vật vô giá. Cuối cùng một em lớp sáu trong đội chúng em đã tìm được. Đó là một viên pha lê màu trắng được mang từ Châu Phi về.

Cuộc thi chấm dứt. Các thầy cô chụp hình chung với nhau trong đó có “hai vị khách lạ mặt” đến từ rừng núi và một vị đến từ “Á Rập”. Chúng em nói, cười vui vẻ cùng chụp chung với nhau bức hình lưu niệm trước khi về trường. Mọi người thu xếp đồ đạc. Xe khởi hành nhưng đi nửa đường bị kẹt xe nên chúng em về đến trường trễ hơn dự tính.

Sau chuyến dã ngoại ai cũng mệt, nhưng đều cảm thấy vui vẻ và bổ ích vì đã học được nhiều bài học kinh nghiệm quý như: làm gì cũng phải kiên trì nhẫn nại, phải có sự đoàn kết trong đồng đội, buổi dã ngoại còn tập cho ta cách suy luận một vấn đề. Đồng thời nâng cao trình độ tiếng Anh của chúng em.

Phong cảnh Đầm Sen giúp chúng em thư giãn sau những giờ học mệt mỏi. Tuy buổi dã ngoại không lâu, không xa nhưng nó đã khiến em nhớ tới câu ca dao:

*Đi cho biết đó biết đây
Ở nhà với em biết ngày nào khôn.*

Bài làm 2

Nhân ngày lễ Quốc khánh vừa qua, lớp em có tổ chức cắm trại tại công viên của thị xã.

Sáng sớm, chúng em tập trung tại sân trường. Sau khi điếm tâm qua loa bằng bánh mì, cả lớp lên đường. Bạn vác ba lô, bạn khiêng cây, cọc, bạn khệ nệ ôm vải che lều đi như một đoàn người di cư trong các phim ảnh.

Đến nơi, mặt trời với những tia nắng đầu tiên tỏa xuống mấy luống hoa mơn mớn đủ màu còn ướt đẫm sương đêm. Chúng em chọn ngay một khoảng đất rộng dưới bóng cây cổ thụ thật to, mỗi người một việc, cắm cọc, giăng lều. Chẳng mấy chốc, trại đã dựng xong. Thầy chủ nhiệm còn cẩn thận trang trí thêm trước cửa lều mấy bông hoa được thắt bằng lá dừa rất đẹp.

Chín giờ khai mạc trại. Cả lớp quây quần bên nhau sinh hoạt văn nghệ. Tiếng đàn, tiếng hát, tiếng vỗ tay nhịp nhàng, rộn rã. Ai nấy đều đắm chìm trong lời ca tiếng nhạc mà quên đi nỗi vất vả trong học tập hàng ngày. Hấp dẫn hơn cả là màn kịch vui của bốn bạn ngồi bàn đầu lớp em. Không biết các bạn hẹn nhau tập dợt hồi nào mà diễn hay, tự nhiên như trên sân khấu, làm cả lớp cười lăn bò càng.

Buổi trưa, chúng em cũng lại ăn bánh mì thịt. Tuy món ăn không đổi nhưng ai nấy đều thấy ngon miệng. Ăn xong, mỗi người nghỉ ngơi tùy theo ý thích. Có bạn đi lang thang xem hoa cỏ, có bạn nằm dưới bóng cây đọc sách báo.

Chiều lại, chúng em tổ chức các trò chơi như giành khăn, mèo bắt chuột... Tiếng chân rượt đuổi nhau thậm thịch, tiếng heo rồ náo nhiệt cả một góc công viên khiến mấy người đi dạo cũng tò mò dừng lại xem.

Đến chùng đã thấm mệt và mặt trời chếch bóng về tây, thầy em ra lệnh nhổ trại. Cả lớp thu dọn sạch sẽ trước đi ra về.

Một ngày chúng em sống bên nhau thật là lý thú. Tình bạn, tình thầy trò dường như gắn bó nhau nhiều hơn. Chúng em ai cũng tiếc thời gian cắm trại sao mà ngắn ngủi quá.